

Het Nederlands Huis van de Congregatie der Liefdezusters van het Kostbaar Bloed

Windraak 35 6153AC Windraak

Telefoon: 046-4584337
zrbernarda@hotmail.com

Windraak, 20 juni 2025

Lieve mensen,

Onze feestmaand breekt weer bijna aan. 19 juli zullen we weer allemaal op de Windraak bij elkaar komen voor een bezinnings- en ontmoetingsdag.

Het programma op 19 juli zal zijn:

11.00 uur Aankomst

11.30 uur H. Eucharistieviering

12.30 uur Middageten

15.00 uur Lezing door Pater M. de Korte

Daarna koffie met vlaai

16.15 uur Korte aanbidding

Sluiting van deze feestdag.

Zoals u ongetwijfeld allemaal al vaak gehoord hebt, is er dit jaar een jubeljaar in de Kerk met als thema:

Pelgrims van hoop.

Waarom kunnen we als gelovigen hopen?

Hoe donker het leven ook is: er is altijd hoop omdat Jezus de dood heeft overwonnen en is opgestaan uit de dood. Het leven eindigt niet hier op aarde, maar we mogen verder leven bij onze liefhebbende Vader in de hemel. En zo komen we ook direct bij de spiritualiteit van het Kostbaar Bloed.

Er is dus altijd hoop op een betere toekomst. Het geeft ons leven perspectief. We mogen als gelovige mensen daarom optimistisch leven. We weten dat er een liefhebbende God is die ons nu begeleidt en later met open armen op ons staat te wachten, zoals we ook zien bij de verloren zoon (zie ook Lc. 15, 11 – 31). Ook nu al mogen we Christus ervaren in de gewone dingen van elke dag.

Paus Franciscus heeft het document, waarin hij het heilig jaar aankondigde, de titel: “**De hoop stelt niet teleur**” gegeven. Hij heeft dit gekozen omdat de wereld nu zo onzeker is. Er is zoveel angst en onzekerheid bij de mensen. Op zo veel plaatsen in de wereld is oorlog. En dat heeft ook invloed op ons. Maar de Paus roept ons op om steeds weer opnieuw onze hoop te stellen op Jezus Christus. Jezus die ons liefheeft en ons wil leiden.

We worden uitgenodigd om in de kleine, gewone dingen van elke dag deze hoop uit te dragen. De Paus zegt dat we deze hoop het beste kunnen uitdragen door **in liefde te leven**.

Paus Franciscus schrijft in zijn brief bij de aankondiging van het jubeljaar ook over **Maria**. Hij schrijft dat we in Maria de grootste getuige vinden van de hoop. “In haar zien wij hoe de hoop geen dwaas optimisme is, maar een genadegave in de realiteit van het leven.”

Maria ontvangt van de engel de boodschap dat zij zwanger wordt en de Moeder van Gods Zoon wordt. Ondanks dat het toch eigenlijk niet kan omdat ze zelf zegt dat ze geen gemeenschap heeft met een man, gelooft zij de engel toch en haar antwoord is: ja. Zij vertrouwt op God. Ze geeft zichzelf voor 100% aan God. Ze stelt al haar hoop op God. Dit **ja-woord** zie je vervolgens terug in heel haar leven.

Haar geloof, dit ja-woord zie je als zij direct daarna naar Elisabeth gaat. Ze heeft van de engel gehoord dat Elisabeth zwanger is ondanks haar hoge leeftijd. Maria gelooft dit en gaat direct naar haar toe om haar te helpen. Haar Magnificat, haar lofzang op God, welke ze daar uitspreekt, getuigt van haar geloof, van haar hoop op God. Ze kijkt voorbij de aardse maatstaven naar de aanwezigheid van God in dit leven en vooral in de kleine en gewone dingen van elke dag.

Ook de geboorte in de stal gaat niet zoals Maria verwacht en gehoopt had. Ze hadden geen plaats zodat Maria in alle rust haar kind kon baren. Ze moest haar uitweg nemen tot een stal. Ze krijgt daar als eerste bezoek van de arme herders die direct van het veld kwamen. Hun woorden raken Maria en ze blijft erover nadenken en bidden. Dan komen de Wijzen uit het Oosten. Het is allemaal zo anders dan zo'n jonge moeder kan verwachten. Maar ook dan blijft ze hopen, blijft ze vertrouwen op God. De vlucht naar Egypte was natuurlijk ook niet gemakkelijk.

Daarna de woorden van Simeon als Jezus in de tempel aan God wordt opgedragen. Het is niet eenvoudig als je al zo snel zoveel lijden tegenkomt of woorden die lijden aankondigen. Je wilt toch als moeder alleen maar een mooie kindertijd met je kind hebben. Maria bidt veel met alles wat zij hoort en meemaakt en daardoor geeft ze nooit de moed op. Haar eenmaal gegeven **ja** blijft **ja**, wat er ook gebeurt.

Bij de bruiloft van Kana zie je ook haar vertrouwen in haar Zoon. Ze zegt tot de dienaren dat ze moeten doen wat Jezus zegt. Ze bemoeit er zich verder niet mee. Ze weet gewoon dat haar Zoon altijd dat zal geven wat op dat moment het beste is.

Ze ondervindt ook dat haar Zoon steeds meer tegenwerking krijgt. En uiteindelijk is zij bij de lijdensweg aanwezig en bij de dood van haar Zoon op het kruis. Hoe groot is haar verdriet daar. Maar toch kijkt ze met veel liefde naar Jezus en Jezus kijkt haar vol liefde aan. Het zijn kostbare momenten voor hen samen. Jezus geeft haar dan aan ons als onze moeder. Ze werd daar de Moeder van de Kerk. Steeds bleef ze geloven, steeds weer stelde ze haar vertrouwen op God. Ze bleef natuurlijk verdrietig maar ze kon dit verdriet dragen door haar geloof. Zo kon ze ook anderen helpen en bijstaan.

Na de dood van Jezus bleef ze ook bij de apostelen en bad samen met hen om de H. Geest. Ze wist ook niet precies wat er zou gaan gebeuren maar ze wist dat ze kon vertrouwen op God, dat ze op Hem heel haar hoop kon stellen.

Wij hebben in onze constituties (regels) staan: "De levenshouding die onze spiritualiteit vraagt, kreeg op ideale wijze gestalte in Maria, de moeder van de Verlosser, die onder het kruis stond als eerste medewerkster aan de verlossing, als bron en vrucht van het Kostbaar Bloed."

U vindt bij deze brief een kaart met daarop Maria van het Kostbaar Bloed. Maria heeft Jezus op haar arm. Jezus heeft daar de kelk vast als symbool van het Kostbaar Bloed dat Hij voor ons vergoten heeft.

In Lumen Gentium 61 staat ook: "Maria heeft Christus ontvangen, gebaard, gevoed, in de tempel aan God aangeboden, bij de dood van haar Zoon op het kruis meegeleden met Hem en aldus op volstrekt enige wijze aan het werk van de Heiland meegewerkt door haar gehoorzaamheid, haar geloof, haar hoop, haar vurige liefde, om het bovennatuurlijke leven van de zielen te herstellen."

En wij mogen ook steeds weer opnieuw naar Maria gaan. Ze wil voor ons een moeder zijn. We kunnen met haar praten zoals een kind met zijn moeder. Ze begrijpt ons. Zij zal ons de hoop en het geloof geven om door te gaan, om de grote en kleine moeilijkheden van elke dag aan te kunnen.

Ze wil ons ook een voorbeeld geven: een voorbeeld van geloof en hoop dat sterk blijft ook in moeilijkheden. Maar daarvoor zijn er tijden van rust en gebed nodig. Gebed om te kunnen praten met God en met Maria, om alles aan hen voor te leggen. Rust om te horen wat God en / of Maria antwoordt, rust om te zien dat God in ons werkt in de kleine dingen van elke dag. Als je steeds maar doorgaat met je werk of met allerlei drukte dan zie je de tekenen niet waarin God tot je spreekt. Het zijn misschien maar kleine tekenen maar ze zijn heel erg belangrijk. Door deze tekenen weet je dat je niet alleen bent, dat God van je houdt, dat Hij altijd dicht bij je is.

Laten we in onze feestmaand vieren dat Jezus ons hoop heeft gegeven door Zijn lijden, sterven en verrijzen. Laten we deze hoop uitdragen in de gewone dingen van elke dag. En laten we vaak naar Maria gaan om daar haar moederlijke raad te ontvangen en de kracht om vol te houden, ook als het allemaal niet zo meezit in ons leven. Proberen we deze maand momenten van rust te zoeken zodat we Jezus ook werkelijk kunnen herkennen in ons leven.

Ik stuur u aan het einde van deze brief een gedicht, dat ongetwijfeld velen van u al kennen. Het is een prachtig gedicht waaruit blijkt dat God altijd bij ons is. En Hij is niet alleen altijd bij ons, Hij draagt ons als we het moeilijk hebben. Ik hoop dat u dit gedicht vaak leest en ermee bidt en dat u zo Gods liefde en steun mag ervaren als het niet zo gemakkelijk gaat in uw leven. Moeder Maria zal een liefdevolle arm om u heen slaan.

*Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij. Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.*

*We liepen samen het leven door, en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee, de Heer liep aan mijn hand.*

*Ik stopte en keek achter mij, en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde, van diepe smart en hoop.*

*Maar als ik het spoor goed bekeek, zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was, maar één paar stappen staan.*

*Ik zei toen 'Heer waarom dan toch? Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag, op het zwaarste deel van mijn pad...'*

*De Heer keek toen vol liefde mij aan, en antwoordde op mijn vragen;
'Mijn lieve kind, toen het moeilijk was, toen heb ik jou gedragen...'*

Ik wens u een hele mooie feestmaand met veel momenten van vreugde en ook momenten van stil gebed samen met Maria onder het kruis van Jezus.

We hopen dat we velen van u mogen begroeten op zaterdag 19 juli.

Ik wil u vragen om voor 6 juli door te geven of u wel of niet kunt komen door een mail te sturen naar zrbernarda@hotmail.com of door te bellen naar 046-4584337.

Hartelijke groet en mijn gebed,

Zr. Bernarda